

בצרון : ירחון למדע, לספרות ולבעיות הזמן, שנה כ"ד, כרך מ"ז, חוב' ב' (234) (חשון-כסלו תשכ"ג, נובמבר-דצמבר 1962)

ל ש ו ן ז ם פ י ן ן . . .

מאת מרדכי עובדיהו

מפליאה התקדמות לשוננו, שפת-עבר הקדומה, במדינת ישראל הקמה, בפרט בשטחי המדע והמעשה ובמקצועות הטכנולוגיה למיניהם.

קצב חידושי הניבים וצירופיהם, המזורז כליכך כדי להדביק את הטרמינולוגיה המקצועית הנוצרת חדשות לבקרים, הוא כה מסחרר לעתים, עד כי ספק הוא אם בן-יהודה, "מחיה הלשון" ומבססה, היה סיפק בידו להתחקות על שרשי הניבים החדשים, המתרבים כפטירות לאחר גשם.

משונים ותמהוניים חיתוכי הניב והעגה של "צברינו העוקצניים", ה"מפלחים" (קונים במשיכה) את עיקרי ה"סלנגים" שלהם משבעים לשונות קיבוצי גלויות — למן "מבסוט" הערבי ועד "כ'ווייס" ועד "זבאנג" — מהדיבור האידי העממי שבגולה הרחוקה.

אך לא פחות מתמיהים לפעמים ניבים הצצים משדות-פלחה וערוגות-גן, שרק עובדי הענף המסויים יבואו בסודם.

שהרי קונם עלינו אם יהודי תלמיד-חכם שמילא כרסו ש"ס ופוסקים, יירד לסוף כוונת מודעה שקראנו בעתון עברי, כהאי לישנא:

מושב א. מחפש יונק דוחף לתחמיץ הנודד —

אל בחפזך, קורא יקר, ואל יבהלוך רעיוניך, שכן יונק זה לאו בעל-חי הוא, ולא בזואולוגיה מקומו אלא — בטכנולוגיה, כאשר תחזינה עינינו בהמשכה של אותה מודעה בה נאמר מפורש: — עם או בלי מנוע.

יונק דוחף לתחמיץ הנודד — לוא התנער משה רבינו ע"ה מעפרו, היאך היה מבחין מה בין לשון-חידושים זו לבין לשון תורה-מורשה מסיני? ...